

Posudek vedoucího diplomové práce Šárky Čechové: „Buddha a jeho učení“

Na začátku své práce formuluje autorka téma své práce takto: „Hlavním tématem této práce bude Buddha jako myslitel a jeho učení. Naším cílem bude v této práci porozumět některým základním souvislostem Buddhova učení a kontextu, ve kterém vzniká. Zároveň se budeme snažit v našem porozumění alespoň zčásti odstínit pojmy a ideje evropské tradice, skrze kterou je většinou buddhismus neproblematicky vykládán.“

Sleduje nejprve celkovou tradicionální souvislost, do níž je vznik buddhismu zasazen. Dále popisuje a vykládá základní jeho termíny a snaží se vystihnout jejich vnitřní souvislost.

Nejcennější je na práci uvědomění si problému tradicionální odlišnosti, rozdílu mezi vykládajícím a vykládaným, který je často v odborné literatuře o buddhismu opomíjen, takže jsou jednotlivá klíčová slova vykládána v evropském horizontu rozdílu mezi vědeckým a laickým a pomocí metafyzických termínů (subjekt, objekt, objektivita, pravda, věda atd.) patřících právě a jedině do evropské tradice. Tak je již předem buddhismus a vůbec jakákoliv mimo-evropská tradice redukována na pouhý přívěšek. Přitom je třeba říci, že autorce se toto úsilí příliš nedaří a často se utíká při výkladu právě k metafyzicky zatíženým pojmům, takže tím cenným zůstává pouze tematizace tohoto hermeneutického problému. Podařit se to ani nemůže, neboť práci chybí hlubší založení v postizení a vypracování půdy, na níž by toto rozumění bylo možné. Není vyjasněn způsob přístupu ke zvolenému fenoménu.

Z toho vyplývá tato základní otázka: V jakém smyslu je možno mluvit v rámci výkladu buddhismu o „vědění“?

Diplomovou práci *doporučuji k obhajobě.*

Trutnov, 30. dubna 2016

David Rybák